

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) στις 29 Μαρτίου 2017 — Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius κατά Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

(Υπόθεση C-159/17)

(2017/C 221/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Καθών η προσφυγή: Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 167, 168, 169, 179, του άρθρου 213, παράγραφος 1, του άρθρου 214, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 273 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, επιβάλλει στον φορολογούμενο, υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος διαγράφηκε από το μητρώο φόρου προστιθέμενης αξίας, να καταβάλει στο Δημόσιο τον ΦΠΑ που εισέπραξε κατά το χρονικό διάστημα στο οποίο είχε διαγραφεί από το μητρώο ΦΠΑ, χωρίς ωστόσο να του αναγνωριστεί το δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ που αφορά τις αγορές που πραγματοποίησε κατά την ίδια χρονική περίοδο;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Κúria (Ανώτατο Δικαστήριο, Ουγγαρία) στις 3 Απριλίου 2017 — SH κατά TG

(Υπόθεση C-168/17)

(2017/C 221/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Kúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-αναιρεσίβλητη: SH

Εναγόμενη-αναιρεσείουσα: TG

Παραμβαίνουσα υπέρ της ενάγουσας: UF

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 204/2011 ⁽¹⁾ ή, ενδεχομένως, του κανονισμού 2016/44 ⁽²⁾ οι ακόλουθες υποχρεώσεις καταβολής των εξόδων εγγυήσεως, οι οποίες απορρέουν από συμβάσεις αντεγγυήσεως συναφθείσες, στο πλαίσιο διαδοχικών συμβάσεων, για την έκδοση τραπεζικής εγγυήσεως προς όφελος του Λιβυκού Συμβουλίου Κατοικίας και Υποδομών (Libyan Housing and Infrastructure Board, στο εξής: HIB):

1.1) όταν, δυνάμει συμβάσεως αντεγγυήσεως, τράπεζα εγκαταστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση υποχρεούται να καταβάλει τα έξοδα σε λιβυκή τράπεζα, η οποία περιλαμβάνεται στον κατάλογο των υποκείμενων σε απαγορεύσεις προσώπων και φορέων του παραρτήματος III του κανονισμού 204/2011;

- 1.2) όταν, δυνάμει συμβάσεως αντεγγυήσεως, τράπεζα εγκαταστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση υποχρεούται να καταβάλει τα έξοδα σε λιβυκή τράπεζα, η οποία δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο των υποκείμενων σε απαγορεύσεις προσώπων και φορέων του παραρτήματος III του κανονισμού 204/2011, αλλά η τραπεζική εγγύηση έχει εκδοθεί προς όφελος του HIB, το οποίο περιλαμβάνεται στον εν λόγω κατάλογο;
- 1.3) όταν, κατά το χρονικό διάστημα μετά την τροποποίηση του κανονισμού 204/2011 με τον κανονισμό 45/2014, ο κανονισμός 204/2011 απαγορεύει τις άμεσες ή έμμεσες πληρωμές σε οποιαδήποτε λιβυκή οντότητα;
- 1.4) όταν η υποχρέωση καταβολής των εξόδων εγγυήσεως απορρέει από σύμβαση αντεγγυήσεως συναφθείσα, στο πλαίσιο της σχέσεως μεταξύ δύο τραπεζών εγκαταστημένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο πλαίσιο διαδοχικών συμβάσεων, για την έκδοση τραπεζικής εγγυήσεως προς όφελος του HIB;
- 1.5) όταν η εκκαθάριση των εξόδων εγγυήσεως λαμβάνει χώρα μετά τη λήξη του χρόνου ισχύος της εγγυήσεως, στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας, μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2016/44;
- 2) Στην περίπτωση που η προμνησθείσα στα σημεία 1.1 και 1.2 υποχρέωση καταβολής των εξόδων εγγυήσεως εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστούν κεφάλαια που χρησιμοποιούνται άμεσα ή έμμεσα προς όφελος των νομικών προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που απαριθμούνται στο παράρτημα III του κανονισμού 204/2011 τα έξοδα εγγυήσεως που καταβάλλονται σε λιβυκή τράπεζα –η οποία περιλήφθηκε επίσης για κάποιο χρονικό διάστημα στον κατάλογο των υποκείμενων σε απαγορεύσεις προσώπων και φορέων του παραρτήματος III– για την έκδοση εγγυήσεως επιστροφής της προκαταβολής και εγγυήσεως καλής εκτελέσεως προς όφελος του HIB;
- 3) Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 204/2011, κατά το χρονικό διάστημα μετά την τροποποίηση του εν λόγω κανονισμού με τον κανονισμό 45/2014 (σημείο 1.3), την έννοια ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστούν άμεσα ή έμμεσα απαιτήσεις βάσει εγγυήσεως τα έξοδα και οι δαπάνες που αξιώνει λιβυκή τράπεζα και που καταβάλλονται, δυνάμει συμβάσεως αντεγγυήσεως, από τράπεζα εγκαταστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση;
- 4) Πρέπει να θεωρηθεί πρόσωπο ή οντότητα κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 204/2011, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 45/2014 –πρόσωπο ή οντότητα που ενεργεί μέσω ή εξ ονόματος ή προς όφελος ενός εκ των προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που μνημονεύονται στα στοιχεία α' και β' του εν λόγω άρθρου 12, παράγραφος 1– τράπεζα εγκαταστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία, δυνάμει συμβάσεως αντεγγυήσεως συναφθείσας, στο πλαίσιο διαδοχικών συμβάσεων, για την έκδοση τραπεζικής εγγυήσεως προς όφελος του HIB, υποχρεούται να καταβάλει τα έξοδα εγγυήσεως σε λιβυκή οντότητα (σημείο 1.4); Πρέπει να θεωρηθεί ότι τα έξοδα εγγυήσεως που αξιώνει η εν λόγω τράπεζα από άλλη τράπεζα εγκαταστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστούν άμεσα ή έμμεσα απαιτήσεις βάσει εγγυήσεως;
- 5) Αφορά η κατά το άρθρο 9 του κανονισμού 204/2011 εξαίρεση οποιαδήποτε πληρωμή;
- 6) Στο μέτρο που η εκκαθάριση των εξόδων εγγυήσεως πραγματοποιείται μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2016/44 του Συμβουλίου, ο οποίος κατήργησε τον κανονισμό 204/2011 αλλά περιέχει, κατ' ουσίαν, πανομοιότυπες διατάξεις (σημείο 1.5), εφαρμόζεται ο κανονισμός 2016/44 για την επίλυση της ανακύψασας διαφοράς μεταξύ των διαδίκων και έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ως άνω κανονισμού την έννοια ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστούν άμεσα ή έμμεσα απαιτήσεις βάσει εγγυήσεως τα έξοδα και οι δαπάνες που αξιώνει λιβυκή τράπεζα και που καταβάλλονται, δυνάμει συμβάσεως αντεγγυήσεως, από τράπεζα εγκαταστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Πρέπει να θεωρηθεί ως πρόσωπο ή οντότητα κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού –πρόσωπο ή οντότητα που ενεργεί μέσω ή εξ ονόματος ή προς όφελος ενός εκ των προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που μνημονεύονται στα στοιχεία α' και β' του ως άνω άρθρου 17, παράγραφος 1– τράπεζα εγκαταστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία, δυνάμει συμβάσεως αντεγγυήσεως συναφθείσας, στο πλαίσιο διαδοχικών συμβάσεων, για την έκδοση τραπεζικής εγγυήσεως προς όφελος του HIB, υποχρεούται να καταβάλει τα έξοδα εγγυήσεως σε λιβυκή οντότητα; Πρέπει να θεωρηθεί ότι τα έξοδα εγγυήσεως που αξιώνει η εν λόγω τράπεζα από άλλη τράπεζα εγκαταστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστούν άμεσα ή έμμεσα απαιτήσεις βάσει εγγυήσεως;

⁽¹⁾ Της 2ας Μαρτίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη (EE L 58, σ. 1).

⁽²⁾ Της 18ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 204/2011 (EE L 12, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Κύρια (Ουγγαρία)** στις 11 Απριλίου 2017 —
Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-182/17)

(2017/C 221/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια